

[Schak Nielsen]

Schak Nielsen (DR):

Denne lov er, som det er sagt før, en EF-følgelov, og den fremmer den nationale umyndiggørelse eller den europæiske integration, som man nu ser på det. Men sygeplejerskegerningen er et helt specielt arbejde og en helt speciel arbejdskraft; det er ikke blot fysiske, men i høj grad også psykiske krav, der stilles til mennesker, der stiller sig til rådighed for denne sag. Kravene er stærkt voksende; det er vel ikke nødvendigt at have studentereksamen for at blive sygeplejerske, men jeg har hørt, at adskillige har det, og det giver måske et lille fingerpeg om uddannelsens kvalitet og danske sygeplejerskers kvalitet. De skal f. eks. have kendskab til medikamenter af mange slags, og kravene er som sagt voksende.

Jeg synes, det er meget betænkeligt at godkende enhver uddannelse fra udlandet, som man ikke rigtig kender, og dertil kommer de sprogproblemer, som der også har været talt en hel del om. Det må være en bedre opgave at uddanne nogle flere danske sygeplejersker herhjemme, for de kender alligevel os og forholdene bedre end sygeplejersker fra andre lande.

Nu kan der selvfølgelig komme mange udmærkede argumenter under udvalgsarbejdet, men vi kan næppe medvirke til denne lovgivning.

Tyroll (VS):

Som det foregående lovforslag omhandler også dette forslag en ny brik i den samlede harmonisering og suverænitetsafgivelse i forhold til EF, og for VS' vedkommende er det ikke som for visse andre partier her: at bare det er harmonisering, er det udmærket.

I modsætning til det tidligere forslag ligger det sådan, at vi her ved lidt mere om, hvad det er, der skal foregå, fordi vi har de direktiver liggende fra Rådet i EF, som det skal gennemføres på baggrund af. Der er en lang række spørgsmål, som det kunne være væsentligt at tage op her, men som jeg nok for de flestes vedkommende vil vente med til udvalgsbehandlingen.

Der er dog nogle af de områder, som også andre har været inde på, som er væsentlige, nemlig spørgsmålet om, hvad der vil ske i forbindelse med uddannelsesforholdene på dette område, i hvor høj grad der oprethol-

des en bevægelsesfrihed i fastlæggelsen af uddannelsens indhold. Med dette forslag gennemføres der jo nogle minimumsbetingelser, et minimumsindhold i uddannelsen til sygeplejerske, og det er nævnt, at forskellige uddannelser i EF-landene umiddelbart skal accepteres på lige fod med den danske uddannelse, oven i købet en bestemmelse om, at hvis minimumsindholdet ikke overholdes, skal man have haft 3 års praksis de seneste fem år, og så skulle den være god nok.

Det forkommer mig faktisk ret utænkeligt, at et sådant minimumsindhold og de supplerende bestemmelser ikke vil få en nivellerende funktion, og der er da også i det direktiv, som ligger til grund for dette lovforslag, lagt op til en videre samordning af uddannelserne, en videre harmonisering af adgangen til at drive erhvervet. Derfor kunne det være rart at få en præcisering af, i hvor høj grad der er tale om, at f. eks. de faglige organisationer får indskrænkede muligheder for at påvirke det fremtidige indhold i uddannelsen, i hvor høj grad også folketingets muligheder bliver begrænsede, i hvor høj grad det er ministeren, der fremover simpelt hen fastsætter disse betingelser, og at man altså faktisk kan vente sig, at der bliver tale om en udhuling af de muligheder, der ellers har været til stede.

Desuden undrer det mig sådan set også, at man på andre områder i direktiverne forholder sig meget lemfældigt i hvert fald fra socialdemokratiets side, for der er tale om, at man faktisk i bestemmelserne i direktivet undergraver de rettigheder og de muligheder, som de faglige organisationer har. Jeg tænker på, at man i direktivet direkte siger, at man skal frafalde kravet om medlemskab af faglige organisationer her i landet i tilfælde af tjenesteydelser, og at man således kan have personale gående rundt på hospitalerne, som ikke er underlagt de betingelser og de krav, som er stillet fra de faglige organisationers side, hvilket helt klart vil undergrave disse faglige organisationers arbejdsmuligheder. Man kunne vel også forestille sig, at der senere kom eksempler på, at sådanne bestemmelser blev udnyttet til f. eks. at intervenere i hospitalskonflikter m. m.

Alt i alt må jeg altså sige, at VS heller ikke kan medvirke til dette forslag; vi finder ikke, at denne harmonisering er noget, der er hver-